

Raportti

Perustiedot

Nimeni on Ada, ja työssäoppimispaikkani oli Regionaalhaigla, lastenpsykiatrisella osastolla, Virossa. Sen osoite on Paldiski mnt 52, Tallinna (<http://www.regionaalhaigla.ee/fi>). Työssäoppimisen ajankohta oli 24.10.-25.11.2016. Osasto on 20 paikkainen, ja lapset olivat iältään 6-17 vuotiaita. Diagnoosit vaihtelivat Aspergeristä syömishäiriöön.

Työpaikka, työtehtävät ja perehtyminen

Ensimmäinen päivä työpäivä oli melkein pelkkää perehtymistä. Samassa työpaikassa työskenteli myös toinen suomalainen harjoittelija, joka onnekseni aloitti päivän samaan aikaan kanssani, joten hän pystyi ohjaamaan minut oikeaan paikkaan, sekä kertoa jo etukäteen työpaikasta ja sen toimintatavoista. Heti työpaikalle saavuttuani, ohjaajani vei minut sekä kaksi virolaista opiskelijaa jotka aloittivat kanssani samana päivänä, perehdytyskierrokselle. Kierroksen jälkeen menimme istumaan toimistoon, jossa hän kertoi muun muassa päivän normaalista aikataulusta ja lapsista. Pääsin myös työssäoppimisaikana tutustumaan alueen muihin osastoihin sekä musiikkiterapiaan ja sähköshokkihoitoon.

Kun näin työpaikan ensimmäistä kertaa, se vaikutti kovin laitospaiselta ja rakennukset olivat todella vanhoja. Toinen opiskelija kertoikin, että rakennukset rakennettiin Neuvostoliiton aikoihin. Huomasin kyllä, kuinka työntekijät olivat yrittäneet tehdä valkoisista käytävistä ja paljaista huoneista enemmän kodinomaisemmat, käyttämällä värikkäitä sohvia, mattoja ja seinätarroja. Kaikki työntekijät olivat todella ystävällisiä ja ottivat minut avosylin vastaan, vaikka yhteistä kieltä ei ollutkaan.

En tiennyt mitä voisoin odottaa työtehtäviltäni, sillä en ollut vain opiskelija, mutta myös ulkomaalainen ilman viron kielen taitoa. Työtehtäviini kuului lasten kanssa oleskelu, kuten leikkiminen, pelaaminen ja keskustelu, lakanoiden vaihto, lääkkeiden jakaminen, sekä ruokailutilanteiden ja ulkoilun seuraaminen.

Sopeutuminen

Työkielenä käytin eniten englantia. Työntekijöistä suomea osasivat vain ohjaajani, ylihoitaja sekä toinen suomalainen opiskelija, joten suomen käyttöni oli rajallista. Englantia puhui vain pari hoitajaa sekä virolaiset opiskelijat. Onnekseni myös muutama lapsista osasi puhua englantia kohtalaisen hyvin tai jopa minua paremmin, joten hyvänä päivänä kanssani oli aina joku, joka pystyi tulkkamaan minulle. Oli myös päiviä, kun paikalla ei ollut yhtäkään suomea tai englantia osaavaa hoitajaa tai lasta. Nämä päivät

olivat tietysti ne vaikeimmat, kun joudun turvautumaan pelkästään elekieleen. Turhautumisuuden tunne oli tällöin molemmin puoleista.

Kulttuurisia eroja en huomannut montakaan, Viro ja Suomi ovat kuitenkin niin samanlaisia maita. Muutama asia kyllä osui silmään. Esimerkiksi autoilu virossa on yksinkertaisesti hullua. Suomessa en useinkaan jää odottamaan vihreää valoa, ylittäessäni tietä. Virossa en uskaltanut ottaa samaa riskiä, sillä siellä autot ajavat paljon useammin punaisia päin, ja nopeusrajoitukset ovat enemmän suosituksia. Minulle myös kerrottiin kuinka epäystävällisiä varsinkin vanhemmat ihmiset virossa voivat olla. Nämä ihmiset eivät tainneet lähteä satamaa kauemmaksi, sillä kaikki paikalliset joita kohtasin, olivat todella ystävällisiä ja avuliaita.

Työpaikallani minulle ei ikinä kerrottu, milloin työpaikalla oli kahvi- ja lounastauot, tai miten ne sovittiin. Jouduin vain itse katsoa sopivan hetken. Minun lounastaukokin oli kummallisen joustava, sillä minulle kerrottiin, että voin lähteä jopa läheiseen kauppakeskukseen syömään, sekä viipyä niin kauan kuin itse katson sopivaksi, mikä varmistettuani, sai olla jopa kaksi tuntia. Tosin tämä taisi olla enemmän vain pieni opiskelijan lisäetu, kuin kulttuuriero. Ei valituksia.

Käytännön järjestelyt

Oli helpottavaa, kun ei minun tarvinnut järjestää asuinpaikkaani viideksi viikoksi, sillä en olisi tiennyt mitä etsiä. Kouluni kansainvälisyyskoordinaattori vain linkitti minulle paikallisen hostellin osoitteen ja kertoi aikaisempien opiskelijoiden yöpyneen siellä. Se oli tarpeeksi vakuuttaakseni minut. Eikä hintakaan ollut kuin 320€ koko viisi viikkoa. Hintaan sisältyi omahuone, vessa ja suihku, eli sanoisin että hyvä diili. Hostellin henkilökunta oli ystävällinen ja vastaanottotiskin rouva osasi puhua suomea, mikä teki hostelliin kirjautumisesta helppoa. Hostellin keittiössä olisi ollut paljon parantamisen varaa, mutta onneksi minulla ei tullut sitä käytettyä melkein ollenkaan.

Tallinnan julkisen liikenteen oppiminen oli melkein helpompaa kuin Helsingin. Myös kävellen pääsi nopeasti paikasta toiseen. Työpaikalle pääsin kahdella bussilla, tai yhdellä, jos oloni oli sporttinen ja sää hyvä. Olisin varmasti löytänyt oikealle pysäkillle ensimmäisenä päivänä, mutta olin silti helpottunut, kun sain matkakaverin. Kun keskustelin Tallinnan julkisen liikenteen hinnoista ystäväni kanssa, joka tuolloin asui Tallinnassa, hän kertoi mistä saan hankittua Ühiskaartin, mikä on siis paikallinen matkakortti. Ja hyvä että kertoikin sillä tulihan se paljon halvemmaksi maksaa 23€ neljän viikon lipusta, ja se oli mahdollista vain jos omistaa matkakortin.

Vapaa-aika

Vapaa-aikani vietin samalla tavalla kuin kotonakin. Katsoin elokuvia ja sarjoja ja luin kirjoja. Pyrin myös käymään ulkona edes kerran päivässä, oli se sitten vain ruokakaupassa käynti. Yritin keksiä joka viikkoa jotain turistipuuhaa. Kävin kaikissa Tallinnan kauppakeskuksissa, kävin syömässä kissakahvilassa ja käytin hyväkseni Tallinna halpoja hintoja ja kävin kahdessa elokuvan ensi-illassa. Sain myös paljon vierailijoita Suomesta. Vanhempani tulivat käymään toisella viikolla. Kävimme kävelemässä vanhassa kaupungissa ja kiersimme siellä eri kahviloita. Serkkuni ja tätini tulivat vierailulle neljäntenä viikkona. Kävimme ensin syömässä heille tutussa ravintolassa, jonka jälkeen kävimme Rotermannin ja Norde Centrumin kauppakeskuksessa. Viimeisellä viikolla isovanhempani tulivat käymään vielä ennen lähtöäni. Me pysyimme sataman alueella, kuluttamassa aikaa.

En oikein ottanut aikaa tutustuakseni kehenkään paikalliseen. Työkavereiden kanssa tuli keskusteltua tauolla tai hiljaisempana aikana. Eniten vietin aikaa suomalaisen opiskelijan kanssa, joka yöpyi samassa hostellissa kanssani. Me kävimme syömässä ja kiertämässä kauppoja töiden jälkeen, ja hänen kanssaan minä pääsääntöisesti juttelin töissäkin.

Muuttuiko mielikuvani kohdemaasta?

Ennen matkaa, kuvittelin Viron olevan kuin pienempi ja köyhempi Suomi. Tuohon pienemmyyteen en voi paljon sanoa, sillä vietinhän koko viisi viikkoa Tallinnassa keskustan alueella. Mutta köyhyyttä en paljoa nähnyt. Toisin kuin Helsingissä, ei tullut montakaan kerjäläistä kaupungilla vastaan. Rakennukset olivat hienoja ja korkeita. Joitakin huonokuntoisempia asuinalueita tuli vastaan, kun lähti kaupungista pois päin, mutta en tiedä menisinkö köyhäksi niitä kutsumaan. Keskustan kauppojen ja ruokapaikkojen hinnat kilpailevat jo Suomen hintojen kanssa, mutta heti keskustan ulkopuolella laskivat hinnat muttei ruoan laatu. Sanoisin että Viro on oiva paikka lomailla, jos viihtyy kaupungissa, mutta budjetilla. Kuten aikaisemmin jo kerroinkin., ihmiset, jopa vanhemmat, olivat ystävällisiä ja avuliaita, ja tämä taisi olla yksi asia, joka yllättikin. Voi olla, että minulla oli vain hyvä tuuri, kun kauppoilla asioin, tai apua pyysin.

Mitä opin?

Suomalainen on hiljainen. Tiesin tämän jo ennen lähtöä, mutta en ole tainnut oikeasti huomata sitä ennen kuin menin Viroon töihin. Huomasin monesti töissä, kuinka työkaverit olivat kokoontuneet toimistoon tai kahvihuoneeseen keskustelemaan, tauolla tai ei. Joskus kun satuin samaan aikaan kahvitauolle opiskelijan tai hoitajan kanssa, he saattoivat yrittää aloittaa keskustelua kanssani, vaikka itse olin tyytyväinen vain

lukemaan mainoksia ja selailemaan kännykkää. Totta kai kohteliaisuudesta vastasin kysymyksiin tai liityin täysin keskusteluun mukaan, mutta suomalaisena, vietin taukoni mieluusti kaikessa hiljaisuudessa. Suomalaiset tykkävät myös tuijottaa. Sitä en ollut itse edes tiennyt, ennen kuin pääsin kulkemaan Tallinnan busseilla päivittäin. Matkustaessa huomasi kyllä heti, kuka on suomalainen turisti, kun pienimmänkin välikohtauksen ja poikkeamuksen aikana, suomalainen jää tuijottamaan. Minä ja/tai toinen turisti. Virolainen on joko tottunut kaikkeen, tai heitä ei vain kiinnosta mitä se toinen ihminen tekee.

En usko, että opin mitään uutta alaani liittyen. Kaikki kokemani vain kehitti osaamistani. Kehityin muun muassa vieraskielisen asiakkaan tai työkaverin kanssa toimimisessa ja siinä, kuinka kohdata mieleltään sairas lapsi tai nuori.

Millaisia valmiuksia sain?

Huomasin viiden viikon aikana, että tykkään asua yksin. Opin elämään itsenäisesti ja vastuullisesti, vaikka en ole vielä kokenut laskujen maksamista. Opin myös viroa, mutta en tarpeeksi, että voisin työskennellä viron kielisessä ympäristössä, mutta tarpeeksi ollakseni kohtelias, vaikka kauppoilla asioidessani. Sain myös ymmärrystä virolaisesta kulttuurista ja toimintatavoista. Olen aina ollut nopea sopeutumaan, mutta nyt sain harjoitusta siihen ulkomailla, ja huomasin ettei maa ole este. Koti on siellä missä sydän on. Ulkomaanjakso toi myös lisää itsevarmuutta ja rohkeutta, ja uskon että tulen tulevaisuudessakin lähtemään ulkomaille, töihin tai matkustelemaan, jos sellainen mahdollisuus tulee vastaan. Tämän jälkeen on tunne, että kun tästä selvisin, mikään ei ole liian mahdotonta tai suurta.

Suosittelisinko muille?

En pysty painottamaan tarpeeksi, miten paljon suosittelen muitakin rohkaistumaan ja kokeilemaan ulkomaanjaksoa, Virossa tai missä vain, jos tällainen siis itseään kiinnostaa. Ensimmäinen viikkoni Tallinnassa, ei mennyt ollenkaan niin kuin itse ajattelin, ja pelkäsin vähän, että koko viisi viikkoa tulevat olemaan yhtä kauheita, mutta tiesin jo silloin, etten ikinä vaihtaisi tätä kokemusta pois. Ja kun kaikki kääntyi parempaan suuntaan, olin iloinen, että uskalsin lähteä. Toivon kumminkin, että olisin opiskellut viron kieltä jo ennen lähtöä, että olisin ollut paremmin valmistautunut tulevaan työssäoppimiseen ja ehkä ei olisi kannattanut ostaa meno-paluu lippuja, kun viisi viikkoa on kovin pitkä aika, eikä voi tietää mitä sen aikana ehtii tapahtua. On myös tärkeää ottaa mahdollisimman paljon selvää kohdemaastasi, kaverilta tai netistä.

